

32

Jesus siger nej til Satan

Skriftsteder: Matt. 4, 1-11; Luk. 4, 1-13.

Hjælp til studiet: *Den store Mester*, s. 70-82; *Selected Messages*, bk. 1, pp. 271-289; *Fra Bibelens Skatkammer*, bind 7, s. 109-118.

Lektiens hovedtanke: Med Jesu hjælp kan vi sige nej til Satan.

Særlig for forældre

Hvis vi kan få barnet til at forstå, at Satan er en besejret fjende, er vi nået langt i at forberede vore børn for livets fristelser.

Syng igen nogle af de sange, I har sunget gennem dette kvartal. Lær eventuelt barnet sangen »Jesus elsker alle små.«

Søndag: Beslut sammen med dit barn, at denne dag er en særlig dag, hvor I vil hjælpes ad med at sige nej til Satan. Vi skal være allermest på vagt over for de små ting, vi gør ubevidst. Et godt spørgsmål er: »Ville Jesus være glad for dette?«

Mandag: Lav en ørkenscene i en kasse. Sand, sten i forskellig størrelse og et par plasticdyr er alt, hvad I behøver.

Tirsdag: Lad barnet bygge et tempel af byggeklodser.

Onsdag: Tag barnet med ud på en spadseretur og prøv samtidig at skildre så levende, du kan, den verden Satan lovede Jesus.

Torsdag: Dette er et godt tidspunkt til at danne sig et skøn over, hvor stor fremgang barnet har gjort i at sige nej til Satan. Ros barnet for ethvert fremskridt. Hjælp det på områder, hvor det behøver hjælp. Tegn et skilt, der siger: »Med Jesu hjælp siger jeg NEJ til Satan.« Hæng skiltet i barnets soveværelse.

Fredag: Hjælp barnet til at forstå, at Jesus brugte skriftsteder til at besejre Satan. Det er derfor, vi skal lære at huske Guds ord. Dette er en god anledning til at tage et overblik over udenadsversene for kvartalet.

Læs beretningen igen: Matt. 4, 1-11.

Udenadsvers: »Jeg gemmer dit ord i mit hjerte for ikke at synde imod dig.« Salm. 119, 11.

Lektien

Pia bankede på bagdøren til Gerdas hus. Mor lukkede op. »Godmorgen, Pia,« sagde hun. »Kom indenfor.«

»Er det historietid?« spurgte Pia ivrigt.

»Ja, lige om et øjeblik.«

I det samme kom Gerda ud i køkkenet. »Ih, det var vel nok dejligt, at du er kommet, Pia! Nu skal vi have en ny historie.«

Snart kom mor ind i dagligstuen, hvor pigerne ventede. »I dag skal vi høre om Jesus og Satan,« begyndte mor.

I husker nok, at Jesus var kommet til Jordanfloden, hvor Johannes døbte ham. I husker også, at Helligånden, Guds særlige hjælper, kom til Jesus. Kan I huske, hvem der talte til Jesus? Ja! Det er rigtigt! Det var Gud. Gud sagde: »Denne er min søn, den elskede, i hvem jeg har velbehag.« Gud fortalte Jesus, at han elskede ham.

Efter at Jesus var blevet døbt, gik han bort fra Jordanfloden. Bibelen siger, at »Ånden førte ham ud i ørkenen.« Ørkenen var ikke noget rart sted at være. Der var næsten bare klipper. Der var ingen træer. Ingen blomster, intet græs og ingen mennesker. Kun vilde dyr.

Jesus ville gerne tænke på det arbejde, han havde at gøre. Han ville tænke på de mennesker, han var kommet for at frelse. Han var nødt til at tale med Gud om det. Jesus gik ud i ørkenen, hvor han kunne være helt alene.

Derfor gik Jesus ud i ørkenen, og det gjorde Satan også. Satan

ville prøve at få Jesus til at gøre noget forkert. Han ville have Jesus til at opgive sit arbejde.

Ved denne tid fik Jesus hjælp fra Gud, så han kunne gøre det vigtige arbejde, han var kommet til jorden for at gøre. Han var i ørkenen to dage, tre dage, fire, fem, ti, tyve! I alle disse dage spiste han ingenting. Hele tiden prøvede Satan at friste Jesus. Han prøvede at få Jesus til at høre på sig.

Der gik tyve dage til, og nu var Jesus meget sulten. Han trængte til mad. Han var også træt. Da var det, at Satan kom personligt for at prøve at få Jesus til at gøre noget forkert. Han vidste, at Jesus var træt og svag, fordi han ikke havde fået noget at spise. Nu var Satan sikker på, at han kunne få Jesus til at høre på sig.

Da Satan kom til Jesus, gjorde han det sådan, at han kom til at se ud som en engel. Han sagde: »Hvis du er Guds Søn, så sig, at stenene der skal blive til brød, så du kan spise.«

Der var sten alle vegne. Det ville have været let for Jesus at få nogle af dem til at blive til brød. Han havde kraft til at gøre dette, men han gjorde det ikke. Han gjorde aldrig et mirakel for at hjælpe sig selv.

Jesus kunne heller ikke lide ordet »hvis«. Han vidste, at han var Guds Søn. Gud havde selv sagt det ved Jordanfloden. Han vidste også, at Satan ville have ham til at tænke, at han måske ikke var Guds Søn alligevel. Derfor sagde han: »Mennesket skal ikke leve af brød alene.« Jesus besvarede Satans fristelse ved at sige et skriftsted.

Da Satan vidste, at han ikke kunne få Jesus til at synde på den måde, prøvede han noget helt andet. Han tog Jesus med op til toppen af templet. Så sagde han noget meget tåbeligt: »Hvis du er Guds Søn, så kast dig selv ned herfra. Englene vil komme og gribe dig, så du ikke kommer til skade.«

Hvor ville det have været frygteligt, hvis Jesus var sprunget ned fra templets tag. Han vidste, at englene ville hjælpe ham. Han vidste, at de ikke ville lade ham slå sig. Men han vidste også noget andet. Hvis han sprang, ville han adlyde Satan. Det kunne han naturligvis ikke gøre!

Derefter tog Satan Jesus med op på et højt bjerg. Der oppe fra kunne han se til alle sider. Satan sagde: »Hvis du vil knæle ned og tilbede mig, vil jeg give dig hele verden.«

Jesus nægtede at lytte til Satan. Han sagde, at Satan skulle gå væk, og Satan måtte adlyde. Satan havde sådan håbet at få Jesus til at adlyde ham. Men Jesus sagde nej til Satan. Han nægtede at adlyde ham. Han ville ikke engang se på ham. Han ville ikke skændes med ham. Han sagde nej til alt, hvad Satan ville have ham til at gøre.

Jesus vil også hjælpe dig til at sige nej til Satan. Vi må lære nogle ord udenad fra Guds bog, så vi kan sige nej til Satan. Når vi lærer vore udenadsvers og husker dem, kan Satan ikke få os til at gøre noget forkert.

